

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๔/๒๕๖๓

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๔/๒๕๖๓

วันที่ ๑๑ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง { นายชวลิต ทิสิกการ ผู้ร้อง
- - - - - ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายชวลิต ทิสิกการ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องแก้ไขเพิ่มเติม และเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นายชวลิต ทิสิกการ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๒ องค์การเภสัชกรรมได้มีประกาศองค์การเภสัชกรรม เรื่อง จ้างที่ปรึกษาจัดทำโครงสร้างเงินเดือนและอัตราจ้างของพนักงานและลูกจ้างองค์การเภสัชกรรม โดยวิธีประกาศเชิญชวนทั่วไป ต่อมาวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๒ องค์การเภสัชกรรมได้มีประกาศ องค์การเภสัชกรรม (กองจัดซื้อทั่วไป) เรื่อง ยกเลิกประกาศ เนื่องจากไม่มีผู้ยื่นเสนอราคาตามวันเวลาที่กำหนด ต่อมาองค์การเภสัชกรรมได้เปลี่ยนวิธีการจ้างเป็นวิธีคัดเลือก ซึ่งผู้ที่ได้รับการคัดเลือกได้แก่ สถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจ ศศินทร์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าการจ้างงานธุรกิจ ที่ปรึกษาดังกล่าวน่าจะขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๕ วรรคสอง ที่บัญญัติให้รัฐต้องไม่ประกอบกิจการ ที่มีลักษณะเป็นการแข่งขันกับเอกชน และเป็นการปิดกั้นโอกาสบริษัทที่ปรึกษาเอกชนในการประกอบ ธุรกิจ ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง เนื่องจากไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ร้องถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพในเรื่องใดตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติรับรอง

- ๒ -

และคุ้มครองไว้ กรณีจึงถือไม่ได้ว่าผู้ร้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องมาจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖

ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

(๑) การที่องค์การเภสัชกรรมจ้างงานที่ปรึกษากับสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจ ศศินทร์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๕ วรรคสอง

(๒) เพิกถอนสัญญาจ้างที่ปรึกษาระหว่างองค์การเภสัชกรรมกับสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจ ศศินทร์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(๓) พิจารณาเรียกเงินค่าจ้างที่ปรึกษาคืน

(๔) พิจารณาโทษอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และผู้อำนวยการองค์การเภสัชกรรม

(๕) กล่าวโทษวินัย แพ่ง และอาญา แก่ผู้ที่ประพฤติมิชอบ

(๖) พิจารณาโทษและเรียกค่าเสียหายจากผู้อำนวยการสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ

(๗) เพิกถอนการจัดตั้งสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจ ศศินทร์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญ คุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ โดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดี ตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบถึงการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง

และวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาล ตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องแก้ไขเพิ่มเติม และเอกสารประกอบ เป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าการที่องค์การเภสัชกรรมจ้างงานที่ปรึกษากับสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจ ศศินทร์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีลักษณะเป็นการแข่งขันกับเอกชนและปิดกั้นโอกาสการประกอบ ธุรกิจของบริษัทที่ปรึกษาเอกชน เป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๕ วรรคสอง โดยที่ผู้ร้องไม่ได้เข้าเสนอราคาในการจ้างงานดังกล่าวด้วย ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง ซึ่งบัญญัติว่า ผู้ที่จะยื่นคำร้องได้ ต้องเป็นผู้ที่ถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรง แม้ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการ แผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่องแล้วก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องไม่ปรากฏว่าผู้ร้อง ได้เข้าเสนอราคาในการจ้างงานดังกล่าว ผู้ร้องจึงมิใช่บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงจากการ กระทำใด ข้ออ้างของผู้ร้องเป็นเพียงการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง ของหน่วยงานของรัฐเท่านั้น กรณีจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง ดังนั้น ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย และเมื่อมีคำสั่ง ไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๔ -

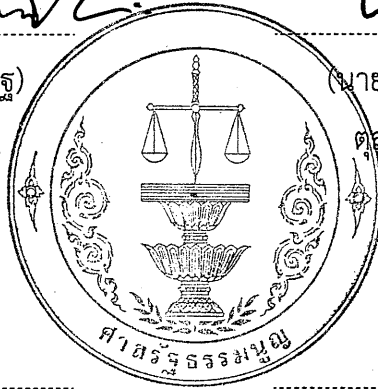
(คำสั่งที่ ๑๔/๒๕๖๓)

(นายจรูญ ภัคดีธนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ